

IV.

Ved sine Forhandlinger angaaende Fornyelsen af den foran omhandlede midlertidige Lov om overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m. har Kommissionen gjort hvert af de i Kommissoriet (se ovenfor Sp. 2407—08) nævnte Spørgsmaal til Genstand for særlig Overvejelse.

Med Hensyn hertil bemærkes nærmere følgende:

Understøttelsens Vilkaar.

Kommissionen er gaaet ud fra, at det i den midlertidige Lovs § 6 fastslaaede Princip, hvorefter der udbetales en Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse samt en fortsat Hjælp efter dennes Ophør i *Overensstemmelse med Arbejdsløshedskassernes almindelige Regler for Udbetaling af Understøttelser*, bør bibeholdes, saaledes at altsaa de i Arbejdsløshedskasseloven af 8. April 1914 og de enkelte Kassers Vedtægter fastsatte Vilkaar for Udredelse af ordinær Understøttelse som Hovedregel finder Anvendelse paa den ekstraordinære Hjælp, hvor andet ikke særlig er bestemt.

For saa vidt angaar de ved den midlertidige Lov fastsatte Ændringer i de ordinære Vilkaar — de ovenfor Sp. 2437—38 omhandlede Lempelser og den nævnte Skærpelse — bemærkes, at man ikke har fundet Anledning til at foreslaa Forandringer i Reglerne i § 2 om Understøttelse til Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat, eller i Reglerne i § 3 om 6-Dages Karenstiden, om Tidsfristerne for „midlertidigt Arbejdes Varighed“ og om Understøttelse til arbejdsløse Medlemmer under 18 Aar; derimod har Kommissionen ment at burde udvide den i § 3, 4de Stykke, fastsatte Bestemmelse om Kassernes Adgang til at nægte at optage Personer, som ikke er knyttede til Faget; herom henvises til Bemærkningerne nedenfor Sp. 2463—64.

Under Forhandlingerne om Vilkaarene for Understøttelserne har den i Arbejdsløshedskasseloven af 8. April 1914 § 14 Nr. 1 indeholdte Bestemmelse, hvorefter Understøttelse ikke maa ydes „under Strejke og Lockout til Personer, der omfattes af samme“, været gjort til Genstand for særlig Drøftelse, idet navnlig et Medlem (*Ussing*) har hævdet, at denne Bestemmelse, der tilsigter at holde Arbejdsløshedskasserne udenfor Interessekampen mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, ikke i sin Udformning fuldt svarer til sin Hensigt, og at den — og i Forbindelse hermed Bestemmelsen i § 14 Nr. 7 angaaende individuel Arbejdsvægring — paa væsentlige Punkter bør forandres. Idet der med Hensyn hertil henvises til de af nævnte Medlem i den som Bilag Nr. 1 trykte Betænkning fremsatte Betragtninger, bemærkes, at Kommissionens Flertal formener, at de af *Ussing* Sp. 2503—06 nærmere udformede Forslag